

مباحث درس
انسان
طبیعت
طراح

مفت طبع کارشناس

رشتہ ارتباط تصویری
مدرس: محمد مہدی ولیزادہ

تیم سال دوم

سال تحصیل ۹۹-۱۳۹۸

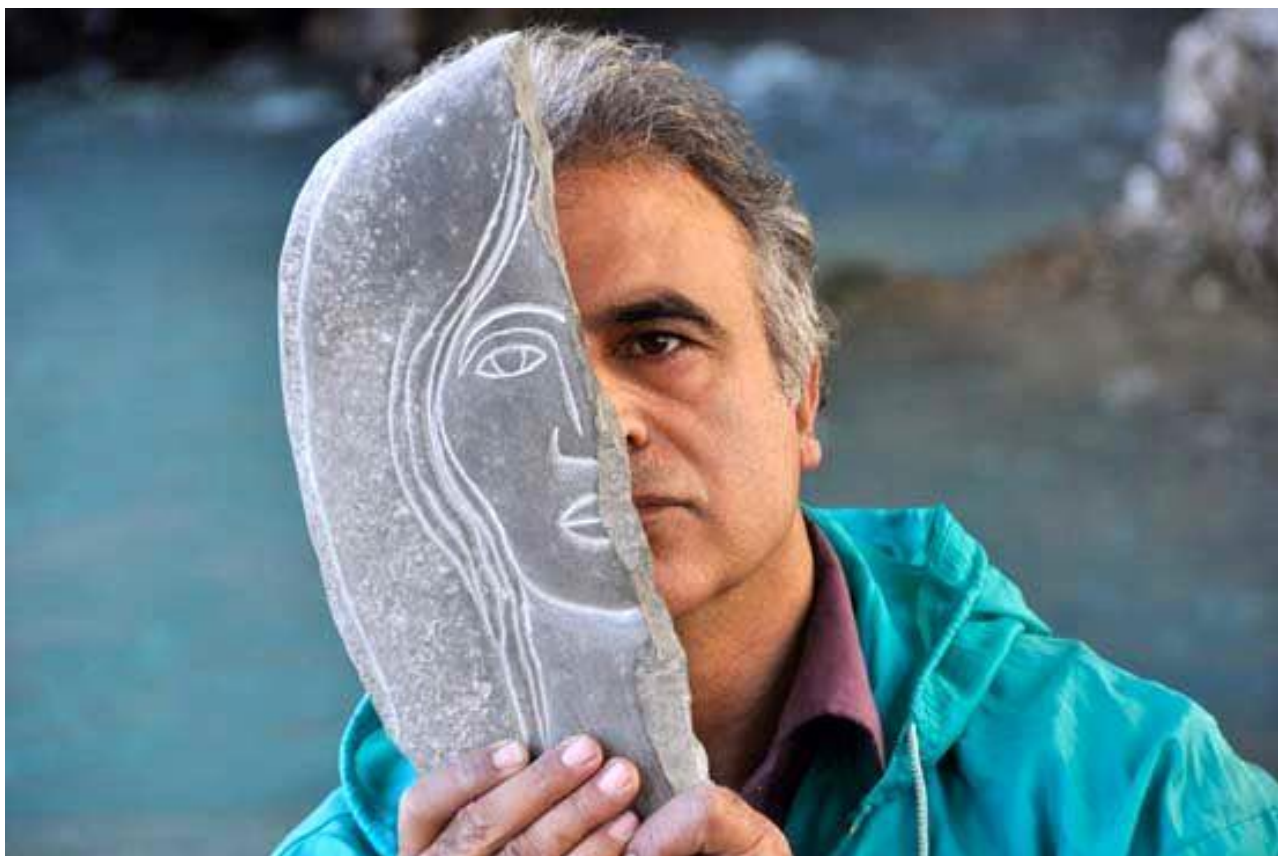
مؤسسہ آموزش عالی روزیہ

جاسہ ہشتم

احمد نادعلیان، چهره‌ی شاخص در هنر محیطی

احمد نادعلیان متولد شهرستان سنگسر استان سمنان به سبب نوآوری در زمینه هنرهای محیطی و شبکه‌ای در مجامع بین‌المللی چهره‌ای شناخته‌شده به شمار می‌رود. نادعلیان فارغ‌التحصیل رشته نقاشی از دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه تهران است و دکترای خود را در رشته فلسفه هنر با گرایش نقاشی و تزئینات دیواری از دانشگاه مرکزی انگلستان (UCE) اخذ کرده است.

دکتر احمد نادعلیان در سال ۲۰۰۲ موفق به کسب نشان نت‌آرت (هنر شبکه و اینترنتی) شده و در سال ۲۰۰۵ هم جایزه بزرگ و سیمرغ طلایی دوسالانه تاشکند را به دست آورده است. همچنین در سال ۲۰۰۶ به عنوان یکی از هنرمندان هنر محیطی سال در ایالات متحده و در سال ۲۰۰۹ هنرمند برگزیده موزه سبز آمریکا لقب گرفته است. نادعلیان اکنون در جنوب کشور و جزیره هرمز ساکن و آثار او در بیش از ۴۰ کشور جهان پراکنده است. احمد نادعلیان با استفاده از خاک‌های طبیعی هرمز به کمک دانشجویان یک فرش خاکی خلق کرده و در این کار از هیچ‌گونه ماشین‌آلات سنگینی استفاده نشده است.

فرش خاکی، جزیره هرمز

نادعلیان فعالیت‌های هنری‌اش را از سال ۱۳۵۶ یعنی زمانی که ۱۴ ساله بود، شروع کرد. این هنرمند در سال ۱۳۶۷ از دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه تهران در رشته نقاشی فارغ‌التحصیل شد و در سال‌های ۱۳۷۰-۱۳۶۹ در موزه‌ها و مراکز فرهنگی فرانسه، مشغول مطالعه تاریخ هنر ایران و جهان بود. سپس در سال ۱۳۷۰ به انگلستان رفت و پس از چند سال زندگی و تحصیل در آنجا در سال ۱۳۷۵، مدرک کارشناسی‌ارشد و دکترای خود را در زمینه تخصصی نقاشی و تزئینات دیواری از دانشگاه مرکزی انگلستان UCE اخذ کرد. در گذشته بیشتر طراحی می‌کرد، نقاشی و کاریکاتور می‌کشید و عکس می‌گرفت. اما در سال‌های اخیر بیشتر در زمینه نقاشی با خاک، حجاری، چیدمان، هنر محیطی، کارهای چندرسانه‌ای و اینترنت فعالیت دارد. نادعلیان در دوران دانشجویی خود به گوشه و کنار ایران سفر می‌کرد. حاصل این سفرها چند هزار طرحی است که در ۲ مجموعه و در دوران دانشجویی به چاپ رسیدند. در این میان، یک مجموعه از طرح‌های طنز او نیز در انگلستان چاپ شده است. علاوه بر این، وی در سفرهای مختلف ایران بیش از ۱۲ هزار اسلاید تهیه کرده که در حال حاضر، بخشی از آن‌ها برای تدریس دروس مختلف نظری در دانشگاه‌ها استفاده می‌شود. در سال ۲۰۰۲ میلادی نشان نت‌آرت به او تعلق گرفت. در سال ۲۰۰۳ میلادی، نیز او یکی از هنرمندانی بود که برای معرفی هنر معاصر ایران به دوسالانه ونیز اعزام شد و هنر محیطی

رودخانه را ارائه داد. در سال ۲۰۰۵ میلادی، جایزه بزرگ و سیمرغ طلایی دوسالانه تاشکند را از آن خود کرد و در سال ۲۰۰۶، به عنوان یکی از هنرمندان محیطی سال در امریکا انتخاب شد.

در سال ۲۰۰۹، نیز اثر مهر استوانه‌ای و چاپ آن در خلیج فارس در تقویم دیواری هنر محیطی امریکا ثبت شد. نادعلیان یکی از هنرمندان برجسته کشور در حوزه هنر محیطی است و منتقدان بسیاری از جمله ادوارد لوسی اسمیت، رابرت سی مورگان، جان کی گراند و سام باور آثار او را در مجلات شان در حوزه بین‌المللی معرفی کرده‌اند. می‌توان گفت نادعلیان، تنها هنرمند ایرانی است که به صورت حرفه‌ای در زمینه هنر محیطی و در عرصه بین‌المللی فعالیت می‌کند. او که عمر زیادی را در طبیعت گذرانده، به گوشه و کنار دنیا سفر می‌کند تا هنر محیطی‌اش را در نگاه همه انسان‌ها اجرا کند. آثار احمد نادعلیان در شرق تا جزایر ژاپن، در شمال تا جزایر شمالی فنلاند، در قطب و در غرب تا غربی‌ترین منطقه آمریکا به اجرا در آمده است. او آثارش را در بیش از ۷۰ کشور دنیا پراکنده است. در حال حاضر، هزاران بیننده در روز سایت‌ها و آثار او را می‌بینند. هنر نادعلیان گویی بخشی از طبیعت است. مدیر مرکز و گالری پورتال مایورکا آثار نادعلیان را این گونه توصیف می‌کند:

- تکریم و احترام محیط طبیعی
- تاثیرپذیری از هنر باستانی، عامیانه و استفاده از آن‌ها برای ایجاد هنر معاصر
- توجه به آسیب‌پذیری انسان در بلاهای طبیعی و انسانی
- استفاده از فن‌آوری‌های جدید و آزادی بیان

به اعتقاد او دغدغه اصلی این هنرمند ایجاد هماهنگی بین انسان، طبیعت و جهانی است که ما را احاطه کرده است. نمادگرایی، آفرینش و باروری از ویژگی اصلی آثار احمد نادعلیان است. درست است که در حجاری، نقاشی و طراحی‌های نادعلیان پیکره حیوانات دیده می‌شوند اما موضوع اصلی آثار نادعلیان بیشتر انسان است. البته خوب است بدانید که انسان در آثار نادعلیان آسمانی نشان داده شده. خود دکتر احمد نادعلیان می‌گوید: «بسیاری از هنرمندان گذشته و یا معاصر به مرگ و دنیای پس از مرگ توجه داشته‌اند و دارند. و بسیاری از هنرمندان نیز سعی دارند اجسام بی‌جان را بازنمایی کنند. اما غالب نقاشی‌های من موضوع انسانی دارند و جنبه‌هایی از زندگی را نشان می‌دهند. آفرینش خلقت و باروری مضامینی هستند که در بسیاری از نقاشی‌ها و حجاری‌های سال‌های اخیر من مورد توجه قرار گرفته‌اند.» احمد نادعلیان به کمک افراد بومی و کودکان آثار هنری را می‌آفریند؛ سپس به دست آب می‌سپارد یا در خاک دفن می‌کند. او خود در مورد دلیل این کار می‌گوید: «من در یک دهکده به دنیا آمدم. من در آنجا زندگی و کار می‌کنم، اما من با مردم دهکده جهانی همکاری می‌کنم.» آثار احمد نادعلیان را در موزه و نگارخانه دکتر نادعلیان در جزیره هرمز می‌توانید ببینید. این موزه شهرت بین‌المللی دارد.

درباره موزه دکتر احمد نادعلیان

در جزیره ی اسرارآمیز هرمز که در هر گوشه و کنار آن می توانید شاهد شگفتی از زیبایی های طبیعت باشید، موزه ای از ذره های طبیعت هرمز و با کوشش و ذوق دکتر احمد نادعلیان و با همراهی بومیان هنرمند برپا شده است. احمد نادعلیان در دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه تهران در رشته نقاشی تحصیل کرده و دکترای خود را از دانشگاه مرکزی انگلستان در رشته فلسفه هنر گرفته است. او که به نقاط مختلف جهان سفر کرده و از نزدیک شاهد پدیده های طبیعی متنوعی بوده است، زیبایی های جزیره هرمز را منحصربه فرد می داند. این هنرمند با داشتن مهارت در هنرهای محیطی و زمینی و همچنین با داشتن رویکرد محیط زیستی، با اقامت در جزیره هرمز شروع به فعالیت های هنری با استفاده از اجزای طبیعی جزیره هرمز، همچون خاک متفاوت و رنگارنگ آن کرد و به تدریج شروع به آموزش این نوع از هنرهای دستی به بومیان منطقه نمود. آثار مختلف او در محل اقامتش در جزیره هرمز جمع آوری شده و در قالب موزه ای برای علاقه مندان به نمایش گذاشته شده است. مکان موزه در محله قدیمی شهر هرمز واقع شده است. برای رسیدن به موزه، پس از خروج از اسکله در مسیر ساحلی سراغ تکیه مولا را از بومی ها بگیرید. در مقابل تکیه مولا کوچه باریکی وجود دارد که اگر به سمت شرق شهر حرکت کنید پس از چند دقیقه پیاده روی به محله ای که موزه در آن وجود دارد می رسید. اگر این مسیر را پیاده طی کنید با فرهنگ بومی و شهرسازی بدوی هرمز هم آشنا می شوید. دیوارهای بناهایی که در مسیر شاهد خواهید بود توسط هنرمندان ایرانی و بین المللی با خاک های رنگی هرمز نقاشی شده اند. پس از راه اندازی این موزه و با استقبال مخاطبان خوش ذوق، بسیاری از اهالی هرمز به ویژه ساکنین خانه های اطراف موزه علاقمند هستند که به گردشگران اسکان بدهند و برایشان غذای محلی تهیه کنند. تمامی خاک های رنگی جزیره و کانی ها در موزه جمع آوری شده اند و برای مصارف هنری مورد استفاده قرار می گیرند. زیباترین ترین مجموعه سوزن دوزی هرمزگان در این موزه جمع آوری شده است. موزه محلی است که به زنان جزیره آموزش داده می شود تا با خاک های رنگی نقاشی کنند. همچنین در موزه به افرادی که سابقه اعتیاد دارند آموزش طراحی داده می شود.

از جمله ایده هایی که احمد نادعلیان با رویکرد محیط زیستی آنها را عملی کرد دوچرخه سواری دور تا دور جزیره بود. اما نه با دوچرخه ای معمولی! با هر رکاب زدن جمله «رویای صلح در خلیج فارس و محیط پاک» بر روی شن های زیبای جزیره نقش می بست. چرخ های این دوچرخه بوسیله بازیافت لاستیک های کهنه طراحی و آماده شده اند. او بیش از ۱۴۰۰ کیلومتر با دوچرخه در جزیره هرمز رکاب زد، که این مسافت به صورت نمادین مرتبط با میزان تقریبی ساحل خلیج فارس می باشد که از خرمشهر تا بندر عباس وسعت دارد. همچنین یکی دیگر از کارهای جالب نادعلیان که به منظور مقابله با رهاسازی زباله ها در محیط انجام شد، ساختن مهرهای برجسته با استفاده از قوطی های حلبی و پلاستیکی با رویکرد «زیبا کردن زشتی ها» بود. وی یکی از چهره های شناخته شده هنر محیطی در عرصه بین المللی است. در حال حاضر اغلب در طبیعت زندگی می کند، به گوشه و کنار جهان سفر میکند و در یک عرصه بین المللی هنر محیطی اجرا می کند. اغلب کارهای احمد نادعلیان به صورت محیطی و در طبیعت کشورهای مختلف جهان اجرا شده اند. او آثار بسیاری را به صورت حجاری بر روی سنگها و صخره های کنار و داخل رودخانه ها و سواحل دریا ها اجرا کرده و در موقعیت طبیعی شان رها کرده است. او همچنین مفاهیمی را به صورت چیدمان سنگها، چیدمان ویدئویی و اجرا ارائه داده است. کارهای او ملهم از اساطیر باستان، نشانه های صور فلکی و مضامین عرفانی هستند که با تفسیر و شیوه جدیدی ارائه شده اند. آثار او در بیش از ۷۰ کشور دنیا پراکنده هستند. وی در غرب تا غربی ترین نقطه امریکا در شرق تا جزایر جنوبی ژاپن و در شمال تا جزایر شمالی فنلاند در قطب و در غرب تا غربی ترین نقطه امریکا پراکنده هستند. کارهای محیطی نادعلیان در طبیعت کشورهای فرانسه، امریکا، ژاپن، ایتالیا، آلمان، اسپانیا، کره جنوبی، انگلستان، اسکاتلند، هلند، چین، سوئد، فنلاند، دانمارک، روسیه، بنگلادش، ترکیه، ازبکستان، تاجیکستان، لبنان، امارات متحده عربی، کویت، قطر، سوریه، آذربایجان، صربستان، آفریقای جنوبی، مجارستان، اسلواکی، اتریش، قبرس، گرجستان، ترکیه، مالزی، تانزانیا، جمهوری زنگبار، کنیا، هند، برزیل، آرژانتین، پاراگوئه، اکوادور، ارمنستان، استونی، لتونی، لیتوانی، لهستان، جمهوری چک، تایلند، پرتغال، مراکش، تونس و کشورش ایران وجود دارند.

علاوه بر این حجاریها نادعلیان ضمن سفر به کشورهای بسیاری حجاریهای کوچکش را تحت عنوان گنجهای پنهان در طبیعت دفن کرده است و یا اینکه دوستانش حامل این حجاریها بوده اند و آنها را در گوشه و کنار زمین به خاک سپرده اند. این کشورها شامل ، شیلی، چاد، بورکینا فاسو، مصر، استرالیا، ایرلند، یونان و ... هستند. در صورتی که برای تحقیق و یا نمایش تصاویر به تصاویر بزرگتری نیاز دارید منتخبی از آثار برای نمایش در نشانی زیر موجود هستند. بسیاری از منقدین و محققین هنر معاصر جهان آثار نادعلیان را مورد توجه قرار داده اند و کارهای این هنرمند ایرانی در بسیاری از مجموعه ها و کتب بین المللی به چاپ رسیده اند. علاوه بر این بارها مطبوعات داخل ایران و سایر کشورهای جهان فعالیتهای نادعلیان را گزارش کرده اند. در روز ۱۴ نوامبر ۲۰۰۲ میلادی ادوارد لوسی اسمیت در طی یک سخنرانی در موزه بریتانیای لندن کارهای نادعلیان را معرفی کرد و گفت: «کارهای نادعلیان در نوع خودش از پیشرفته ترین هستند، خصوصا" روشی که او از اینترنت استفاده میکند.» ادوارد لوسی اسمیت در سال ۲۰۰۲ در کتاب هنر فردا (Tomorrow Art) نادعلیان را در کنار اندی گلدسورثی و کریس بوث یکی از سه هنرمند برجسته بین المللی هنر محیطی معرفی کرده است.

در سال ۲۰۰۳ میلادی او یکی از هنرمندانی بود که برای معرفی هنر معاصر ایران به دوسالانه ونیز اعزام شد و هنر محیطی رودخانه را ارائه داد. در سال ۲۰۰۳ رابرت سی مورگان از نادعلیان دعوت کرد که در نمایشگاه اوپن در لیدو ایتالیا شرکت کند و آثارش در کتاب اوپن منشر شد. پیش بینی شده بود که در مدت زمان نمایشگاه نادعلیان صخره های جزیره لیدو را حجاری کند. رابرت مورگان که مسئول انتخاب این نمایشگاه بود زمانیکه نادعلیان در جزیره لیدو ایتالیا حجاری میکرد شاهد خلق آثارش بود و در روز افتتاحیه نمایشگاه اوپن ضمن نمایش اسلاید و معرفی آثار نادعلیان گفت: «کارهای نادعلیان توازنی و رابطه ای بین کهن ترین اسطوره های جهانی و جدیدترین رسانه ها و فن آوریها را نشان می دهند.» در سال ۲۰۰۶ رابرت سی مورگان طی نامه الکترونیکی به نادعلیان نوشت: «من بسیار تحت تاثیر مفهوم آثار شما قرار گرفتم. نشانه هایی که در صبحگاه بر صخره های ساحل دریا حجاری می شوند و در طول روز پنهان می شوند. آثار شما فرا می خوانند پرسش های بسیاری درباره زمان، تاریخ، زبان، معنا و مجسمه سازی. من احترام بسیاری برای آنچه که شما انجام می دهید قائل هستم و همانطور که پیش از این در سال ۲۰۰۳ در ارتباط با کار شما متذکر شدم، فکر کار کردن با نشانه های بدوی یا نشانه های

ریشه ای آئینی که متضمن معانی جهانی هستند در این صحنه مخدوش کنونی بسیار مهم است و وجه حیاتی هنر امروز است.»

نادعلیان از پیشگامان هنر شبکه و اینترنتی است. در سال ۲۰۰۲ میلادی از جمله هنرمندانی بود که نشان نت آرت از طرف بخش فرهنگی کمیته اروپایی به او تعلق گرفت و در حال حاضر هزاران بیننده در روز سایت های او را می بینند. در سال ۲۰۰۳ همچنین او یکی از هنرمندانی بود که اثرش برای نمایشگاه آب راه های مقدس انتخاب شد. او همچنین تنها هنرمند ایرانی بود که برای یادواره بشریت انتخاب شد و از او تقدیر شد. در سال ۲۰۰۴ پیرو دعوت مرکز پورتا به اسپانیا رفت. صخره هار جزیرا مایورکا را حجاری کرد و در گالری پورتا نمایشگاه داشت. در روز افتتاح نمایشگاهش در موزه کن مارکز اسپانیا در مایورکا تلوزیون ملی اسپانیا اجرای اثرش را گزارش کرد و با او مصاحبه داشت. نادعلیان در مدت اقامتش در اسپانیا برای سپاس از زحمات مردم اسپانیا در کمک رسانی زلزله بم چیدمان او در جزیره مایورکا با حضور نماینده رسمی یونسکو به مردم اسپانیا تقدیم شد. ایوا مدیر مرکز و گالری پورتال مایورکا که میزبان نادعلیان بود کارهای نادعلیان را دارای این گونه توصیف می کند: تکریم و احترام محیط طبیعی، تاثیرپذیری از هنر باستانی و عامیانه و استفاده از آنان برای ایجاد هنر معاصر، توجه به آسیب پذیری انسان در بلاهای طبیعی و انسانی و استفاده از فن آوریهای جدید و آزادی بیان. علاوه بر این او می گوید دغدغه بنیادی این هنرمند ایجاد هماهنگی بین انسان، طبیعت و جهانی است که ما را احاطه کرده است.

در سال ۲۰۰۴ پیرو دعوت هتل هنرمندان به جنوب فرانسه رفت و ضمن حجاری سواحل سنت تروپه در جنوب فرانسه صخره پری ها را حجاری کرد و مدال ویژه راماتوئل را از آن خود ساخت. در سال ۲۰۰۵ در حالیکه در فرانسه مشغول اجرای مجموعه گنجهای پنهان بود، تلوزیون فرانسه با او مصاحبه کرد و فرایند کارش را ثبت کرد. در سال ۲۰۰۵ میلادی پیرو دعوت آکادمی هنر ازبکستان به آسیای میانه سفر کرد در دوسالانه تاشکند شرکت کرد و جایزه بزرگ دوسالانه بین المللی تاشکند را از آن خود کرد. در زمستان ۲۰۰۵ آثارش در موزه سبز امریکا معرفی شد و آقای سام باور در سایت موزه شبز نوشت: «به واسطه حجاری اشکال ساده ماهی یا دیگر اشکال بر روی سنگهای کوچک، هنرمند احمد نادعلیان آرزو دارد که روح نادیده گرفته شده جویبارها و رودخانه های سرزمینش ایران و جهان را یادآور شود و اینکه نسل های آینده را با این گنجها سهیم کند.» در دهه گذشته این هنرمند به شهرها و نقاط دور افتاده همه قاره ها این جهان (به استثنای قطب) سفر کرده و با کمک کودکان و مردم بومی این مناطق گنج های بیشماری را خلق کند. این گنج ها یا به رودخانه ها پرتاب شده اند و یا اینکه در زمین دفن شده اند.

هنرمندان کمی تا کنون توانسته اند تا این اندازه پیامشان را توسعه دهند. هنرمندی که دارای سرزمینی غنی در تاریخ و در حال حاضر دچار بحران است، منظر آینده کره ما را بیشتر تیره و تاریک می بیند. او می گوید: گرمای جهانی، آلودگی، جنگها و بحرانها در سراسر جهان ممکن است که زندگی اغلب موجودات زنده از جمله انسان را به پایان برساند. هنر برای احمد نادعلیان یک برکت یا دعای خیر است و پیوندی با زمان و مکان است و تنها هشدار او این است که در حال حاضر و یا در آینده انسان ممکن است هماهنگی کمتری با گذشته و با زمین و با آسمان داشته باشد. در بهار ۲۰۰۶ میلادی مجله یو تی ان ای امریکا نادعلیان را به هنرمند محیطی سال انتخاب کرد. در این نشریه نوشته شده است: احمد نادعلیان انسانی که به سنگها و آب عشق می ورزد، همانند یک ماهی مرزهای بین المللی را می شکند. نادعلیان که خانه اش در منطقه کوهستانی دماوند ایران است سفرهای متعددی داشته است و پیامهای گرافیکیش را به صورت حجاری بر روی سنگ در همه قاره ها به جزء قطب جنوب رها ساخته است. در تابستان ۲۰۰۶ در جشنواره هنر سبز ایتالیا از سوابق نادعلیان در زمینه هنر محیطی تمجید شد. در

سال ۲۰۰۶ جان کی. گرانده، نویسنده و منتقد هنری که اغلب در زمینه هنر زمین و محیطی مطلب می نویسد با احمد نادعلیان مصاحبه اختصاصی داشت و با مقدمه ای در فصلنامه اسپس به چاپ رسانید.

در تابستان ۲۰۰۶ میلادی «جان کی. گرانده» نویسنده و منتقد هنری شاخص هنر محیطی و مجسمه سازی که در کانادا زندگی می کند، با نادعلیان مصاحبه اختصاصی انجام داد و آن را در نشریه اسپس به چاپ رسانید. در مقدمه مصاحبه نوشت: «نادعلیان هنرمند ایرانی است که کارهای طول زندگیش در رابطه با تکریم موجودات زنده و محیط طبیعی است. برای دسترسی به این امر در کنار زندگی در طبیعت او مجسمه هایش را در محیط صلح آمیزی در طبیعت اطراف قرار می دهد.» این مصاحبه و مقدمه با با الحاقات و تصاویر جدیدی در سال ۲۰۰۷ در کتاب «گفتگو در گوناگونی» چاپ شد. «جان کی. گرانده» در مقدمه ی این کتاب می نویسد: آب یک عنصر حیاطی است که به مجسمه های او معنی می بخشد و بسیاری از نمادهای او که بکار می گیرد و نقش می زند، از اسطوره های باستانی و آئین های تمدن های پیش از اسلام برگرفته شده اند. علاوه بر این دیگر نمادهایش مبین زبانی معاصرند که برخاسته از فن آوری های جدید هستند. هنر نادعلیان بوسیله رسانه های متنوعی همچون حجاری بر روی صخره ها چیدمان های هنر محیطی، هنر اجراهای آئینی، نقاشی های تعینی که یادآور طراحی های باستانی هستند، هنر چیدمان ویدئویی، هنر شبکه و کارهای تعاملی که نیازمند مشارکت مخاطب هستند بیان می شوند.

برای نادعلیان زمین و موزه همسان هستند. هنر نادعلیان متوجه بحران بنیادی در جهان معاصر هستند. چنانچه در آینده مخاطبی وجود داشته باشد، کارهایش داستان زندگی و انسانیت را بازگو خواهد کرد. در سال ۲۰۰۸ رابرت سی مورگان نادعلیان را در مجله مجسمه نیویورک معرفی کرد. یادداشت او با تصاویر جدیدی در نشریه منظر معماری واشینگتن تجدید چاپ شد. این منتقد آمریکایی در ارتباط با نادعلیان نوشته است: کار احمد نادعلیان معرف آمیزه ای از هنر غارهای دیرینه سنگی و ایران باستان است. او مستقیماً بر روی زمین و بیشتر بر شن و سنگ های سواحل یا برکه های کم عمق رودخانه ها، آبگیرها و جویبارها، کار می کند. این مجموعه بیانگر یک تمثیل زمان است که می توانست قرن‌ها پیش انجام شده باشد، اما در حقیقت در دوره پسا مدرن حجاری شده است. ایو کالاین احساس می کرد که هنر جائی میان دنیای باستان و آینده است. بیان مشابهی را می توان در مورد نادعلیان بکار برد با لحاظ این نکته که، شکل‌های وی به سان تصاویر فرهنگ پیشا زبانی هستند و در واقع، نشانه های حقیقی هستند که چیزی در باره زمانه حاضر ما را دوباره بازگو می کنند. عنوان یکی از کارهای او «رودخانه هنوز ماهی دارد»، اشاره به این حقیقت است که آلودگی و تغییرات آب و هوایی، رودخانه های جهان را به گونه ای تغییر می دهند که تهدیدی برای تمامی گونه های موجود زنده در زمین به شمار می رود. می توان عنوان کرد که کارگاه حقیقی نادعلیان تمامی رودخانه های جهان هستند. او به طور خستگی ناپذیری از یک مکان به جایگاه دیگری سفر می کند و اثرات انسانی را بر صخره های بستر رودخانه ها، اقیانوس ها و برکه ها، حجاری می کند. کار نادعلیان، حداقل در ترکیب واژگان غربی به نوعی ترکیبی از هنر خاک و فرآیند است. با این وجود، او همچنین بواسطه ارجاء ما به حوزه ای که زبان نوشتاری تنها بصورت نشانه های تصویری وجود داشت، در بستر پست مدرنیسم قرار می گیرد. اییگل داوون منقد و هنرمند و زیست محیطی در ارتباط با کار نادعلیان می گوید: من معتقدم هر کس که چین آثار و محیط امید بخش آن را تجربه کرده ممکن است که باور داشت باشد که آنها را حل هایی هستند برای همه بیماری های محیطی و کشمکش هایی که در این دنیا با آن مواجه هستیم. باربارا راکس احمد نادعلیان را شفاعت کننده ی زمین می داند و می نویسد: یک چیز خیلی شگفت آور در مورد کار احمد نادعلیان رسالتش برای به هم گره زدن گذشته و آینده دنیای طبیعی است که در حال جدا شدن از هم هستند. این نیت به واسطه تعهدی که به زمین دارد، تحقق یافته است. او با اشکال و مواد نمادین و باستانی کار میکند. به واسطه ی مهارت استادانه ای که در کار با طبیعت دارد، به فضاهای بکر و دست نخورده ای که در آنها کار میکند، همچنین به افرادی که در چیدمانهایش و اجراهایش به وی یاری میرسانند، زندگی و موجودیت تازه ای میبخشد.

هرمان پیگان در ارتباط با آثار نادعلیان می نویسد: چگونگی آثار نادعلیان بر اساس ادراکش از نماد گرایی در هنر قرار گرفته – سنت بنیادی ممتد در طول تاریخ – و درک خاصش از نماد گرایی به وضوح تاثیر فرهنگ کشورش را نشان می دهد. مطمئناً همه ی نمادهایی که او مورد استفاده قرار می دهد، فهم آنها (حتی) برای مردم آمریکائی – غربی – ساده است، برای اینکه مذاهب اسلام مسیحی و یهودی در این مورد بسیار به هم نزدیکند. من مایلیم بگویم که هنر کار انجام شده بوسیله ی نادعلیان بر سنتی هنری بنیاد نهاده شده و نحوی که او این آثار را در منظره واقعی و یا دنیای مجازی اینترنت قرار می دهد، چیزی است که این هنر را بسیار پر ثمر و مفید می کند و آن شگفتی بزرگی است که من در طول ساحل نزدیک خانه ام راه می روم و روی صخره ها، ماهی ها را مشاهده می کنم. قبل از اینکه من چیزی در مورد آثار هنری ایشان بدانم. من با این ماهی های کوچک، ذوق زده می شوم. صخره ها، دریا، آسمان، باد و نور به خودی خود شگفت آور هستند و ماهی های کوچک در این زیبایی طبیعت در حال شنا کردن هستند. سوزان لوموتو در ارتباط با آثار نادعلیان نوشته است: با احترام عمیق برای محیط، هنرمند ایرانی احمد نادعلیان، هزاران سنگ را با تصاویر ماهی ها، خرچنگ ها، چهره ها، دست ها و پاها را کنده نگاری کرده و سپس در گوشه و کنار جهان یا زمین دفن کرده و یا به داخل آب پرتاب کرده است. هزاران سنگ، کوچک و بزرگ. مارتین بویر در ارتباط با کار نادعلیان نوشته است: یکی از مشخصات کار نادعلیان این است هنگامیکه به طبیعت میروید چیزی یا اثری که قبلاً انجام شده بود، با خود نمی برد. من تصور می کنم حتی با طرحی آماده (از پیش فکر شده) به طبیعت نمی رود. او فکرش را، در مسیر رودخان میپروراند و توسعه می دهد. به عنوان یک هنرمند شما به خوبی به مردم دهکده یا افرادی که اینجا را ملاقات می کنند، این فرصت را می دهید که چشمهایشان را باز کنند، ذهنشان باز شود و در نتیجه آنها می توانند این محدوده را به طریقی دیگر یا نوعی گسترده تر مشاهده کنند. من تصور می کنم که این یکی از مهمترین موضوعاتی است که ما باید در مورد آن فکر کنیم، شاید امروز نه ولی فردا یا بعد از مدتی. ما آگاهی از شیوه ای که اقتصاد به طبیعت نگاه می کند، اقتصاد نظر دارد به صرف کردن همه ی ارزش ها و در برابر بدست آوردن پول. ما می دانیم چطور به آن (طبیعت) آسیب برسانیم، ولی از جهت دیگر هنرمندی که به طبیعت و محیط طبیعت می رود، برای تخریب کردن و آسیب رساندن به آن و صرف تمامی ارزش های موجود در آن نمی باشد، بلکه به طریقی متضاد سعی در نشان دادن ارزش آن و علاوه بر این و کمک کردن به حفظ آن برای نسل آینده دارد. به این ترتیب کار شما و آثارتان را در راستای هنر و هدفتان یافتیم.

هنرمند آلمانی زیبیل کالف در ارتباط با آثار نادعلیان می گوید: هنگامی که برای نخستین بار با هنر دکتر نادعلیان مواجه شدم، فوراً به آن علاقه پیدا کردم و این احساس هرگز مرا ترک نخواهد کرد. من دوستدار جنبه ی شاعرانه ی تبدیل واقعیت روزمره به دنیای بسیار شخصی هنرمندانه ی پر از رویای وی می باشم. هر اثر هنری وی مانند یک شعر، یک آواز یا رویایی به حقیقت پیوسته می باشد. من علاقمند آثار هنری بداهه سازی شده وی که جنبه ی مفهومی دارند و به صورت ناخودآگاه شکل می گیرند و خود او که در حال تحقق بخشیدن به آنها در سر تا سر این کرده ی خاکی است، می باشم. هر جایی که او هست، می توانید آثاری از کاوش ها و بینش های درونی اش را بیابید که به آنها زندگی می بخشد تا پایان زمان. (آنها را جاودانه می کند) من علاقمند فلسفه ی محیطی ایشان هستم که خواهان این است که شما به به عنوان مخاطب طبیعت، زندگی انسان و زندگی هر روزه را ورای یک لحظه ببینید و تجربه کنید. هنر زمینی وی صورت خارجی (تجسم) فلسفه ی محیطی اش است که زیبایی و در حال، آسیب پذیری طبیعت را نمایش می دهد و احترام قائل شدن به آن را می آموزد و می کوشد که جاودان کند تبار همه ی فلسفه هایی را که سعی دارند به انسانها بگویند که با محیط و طبیعت اطرافشان با عشق و علاقه و توجه به آن رفتار کنند نه با رفتاری مخرب و ویرانگر. به صرف اینکه فقط بخواهند آن را برای منافع خود مورد استعمار و بهره برداری قرار دهند. به جامعترین مفهوم، دکتر نادعلیان هنرمندی چند رسانه ای است، او همه ی مواد، فنون و رسانه هایی را که برای این رویکرد وی بی نهایت موثر هستند، مورد استفاده قرار می دهد. آثار ایشان میتوانند با سمفونی هایی که هزاره کهن و جدید را می ستابند، مقایسه شوند. آثاری که همه ی عناصر را برای آفرینش یک زیبایی مشترک و ضیافتی برای دیدگان و حواس دیگر، می آمیزد. او انسانی بسیار رئوف و در عین حال به شدت سیاسی می باشد. ولی به شیوه ای معقول بیانات سیاسی را به صورت مفهومی به کار می برد. مرکز هنری پردیس ایشان حیرت انگیزترین محل است، چون هنرمندان بین المللی (با ملیت های مختلف) گرد هم می آیند و روی پروژه های شخصی شان کار می کنند، محلی است برای درک فرهنگهای مختلف در بالاترین سطح. همچنین جشنواره های بین المللی که وی بنیاد نهاده همه و همه به خاطر این کره خاکی است که سازنده ی هنر است نه جنگ. در سال ۲۰۰۹ اثر جشنواره خلیج فارس احمد نادعلیان در تقویم محیطی ۲۰۰۹ امریکا که ویژه هنر معاصر در دنیای طبیعی منتشر شد. در این تقویم نوشته شده است: ماهی های روایی. نادعلیان به واسطه ی تصاویر حکاکی شده ماهی و موجودات دیگر بر روی سنگ های رودخانه های سراسر جهان شناخته شده آنها را به عنوان هدایایی به آب ها یا این که توسط ساکنین محلی کشف شوند، به جا می گذارد. چاپ های روی شن وی از یک فن چاپ باستانی در ایران که استوانه های سنگی حکاکی شده را برای خلق طرح ها و نقوش پی در پی و تکراری مورد استفاده قرار می دهد، الهام گرفته شده اند.

نادعلیان می گوید: به عنوان بخشی از جشنواره هنر محیطی خلیج فارس من مهر استوانه ای بزرگی ساختم و توسط آن تصاویر ماهی را در طول ساحل چاپ کردم. سپس این مهر استوانه ای در ساحل باقی می ماند تا توسط آب اقیانوس (دریا) از آنجا برده شود یا به ماهیگیری ناشناس اهدا می شود که ممکن است آن را کشف کند. خیلی زود بعد از آن متوجه می شوم که این هدیه پذیرفته شده است. بر طبق یک سنت در شمال ایران تصاویر ماهی و مار می توانند نشانه ای از گنج و حاصلخیزی باشند. به واسطه ی حک کردن تصاویر آنها روی مهرهای استوانه ای و صخره های رودخانه نادعلیان در طلب التیام (شفا) روح رودخانه ها و سواحل فراموش شده است. من همواره علاقمند به ایجاد (ساختن) پل بوده ام. پل هایی بین نمادهای باستانی و رسانه های نو (جدید) بین هنر عامه و هنر عقلانی. کار نادعلیان تنها یک اجرا نیست که شکلی از پرستش و نیایش است. هنر نعمتی را به ما عرضه می دارد و در پی ایجاد هماهنگی با گذشته زمین و بهشت است. در سال ۲۰۰۹ همچنین دپارتمان فلسفه دانشگاه پروگیا در ایتالیا در مجلد کوزموپلیس ریویو ضمن معرفی نادعلیان با وی گفتگو داشت. در این یادداشت آمده است، احمد نادعلیان به عنوان یکی از هنرمندان محیطی پیشرو در سطح بین المللی شناخته شده است. در سال ۲۰۱۰ شاعر آمریکائی جان کدی در ارتباط با احمد نادعلیان نوشت: هنرمند ایرانی احمد نادعلیان یک پیام آور جهانی «مادر زمین» است. سال های زیادی کنده نگاری های ماهی و الهه هایش را در کشورهای مختلفی همچون فرانسه، آلمان، ایتالیا، ایالات متحده، قزاقستان، ازبکستان، روسیه و سرزمین اجدادیش، ایران اجرا کرده است. نادعلیان عمیقا با آب، رودخانه و جریان جزر و مد پیوند دارد و به واسطه آن ها آئین های تولد دوباره را به نمایش می گذارد. رود خانه های محل زندگی دوران کودکی او تخریب شده است. همانند نوعی التیام و شفا بخشیدن این ویرانگی، هنرمند موجودات آبی را بر روی صخره های داخل رود خانه ها و حاشیه آن حجاری می کند. آثار نادعلیان مورد توجه بسیاری از عکاسان و فیلم سازان بوده است و در رسانه های بسیاری بازتاب داشته است. گوتفرد یونکر عکاس آلمانی او را برای مجموعه عکس هایی با عنوان بهترین هنرمندان معاصر (کاری در هفت سال سفر و کار) انتخاب کرده است و در حالی که نادعلیان در طبیعت ایتالیا حجاری می کرد، از او عکاسی کرد. در سال ۲۰۰۶ یونکر به ایران سفر کرد و زمانی که نادعلیان مشغول اجرای گنج های پنهان بود، از او عکاسی کرد. زندگی و آثار او موضوع یک فیلم مستند ساخته فیلم ساز ایرانی، مجتبی میرتهماسب بوده است. علاوه بر این فرایند کار او در طبیعت موضوع کار فیلم سازانی دیگر مثل فرگاس میکال جان فیلم ساز اسکاتلندی، کترین مک دونالد فیلم ساز انگلیسی و وستا ماخ آلمانی بود. علاوه بر این فعالیت های هنری، آثار و مصاحبه های او بارها در شبکه های داخلی ایران و دیگر کشورهای جهان گزارش شده اند. وی تاکنون ۲۵ نمایشگاه انفرادی داشته است و در بیش از ۱۲۰ نمایشگاه جمعی در ایران، فرانسه، آلمان، ایتالیا، اسپانیا، امریکا، انگلستان، ژاپن، لبنان، امارات، ازبکستان، ارمنستان، آذربایجان و ... شرکت کرده است. نمودار کارهای نادعلیان در نقاط مختلف جهان - حجاری ها در سواحل دریاها و رودخانه ها اجرا شده اند. در نقاط آبی مستقیما بر روی صخره ها حجاری کرده و در نقاط نارنجی حجاریهایش به داخل آب پرتاب شده اند و یا در خاک دفن شده اند.

نادعلیان می گوید: این یادداشت را در آسمان نوشتم. من برای سفرهایم همیشه پرواز می کنم و پرواز را دوست دارم. نمی دانم آخرین پرواز کی خواهد بود. بسیاری از انسان ها شنیدن قصه را دوست دارند و بسیاری قصه می گویند. من می خواهم قصه باشم. هنر و زندگی من همسان هستند و در پیوند با زندگی میتوان هنرم را درک کرد. در ۱۲ سال گذشته من به سرزمین های مختلفی سفر داشته ام و ماهی ام را به طبیعت هدیه کردم. کانال ونیز، رودخانه راک کراک واشینگتون، رودخانه تایمز لندن، رودخانه سن پاریس، رودخانه لی جینگ چین، رودخانه راین آلمان، رودخانه دانوب صربستان، دریای مدیترانه و ... در غربی ترین نقطه جهان (غربی ترین نقطه امریکا امریکا) در خلیج آلاسکا در مجاورت اقیانوس کبیر شمالی و یا شرقی ترین نقطه جهان در اقیانوس کبیر شمالی و دریای چین شرقی و یا در دریای بارنتز در شمال کشورهای اسکاندیناوی و اقیانوس منجمد شمالی نزدیک به قطب شمال. در دورترین نقطه غرب عالم احساس عجیبی داشتم. زمان در آنجا یک روز کمتر از زمان در خانه ام بود. در نتیجه احساسم این بود که یک روز از عمر من کم شد و جوان شدم و در دورترین نقطه شرق زمان روز یک روز زودتر از سرزمینم تجربه کردم. در نزدیکی های قطب شمال تابستان برای من زمستان بود و نیمه شب همانند روز روشن. در آفریقای جنوبی من از بودن در فصل بهار در فصل پاییز لذت بردم. در ایران اولین روز بهار اولین روز سال نو ماست و من خوشحال بودم که در ۲۲ ماه سپتامبر من در کیپ تاون یکی از جنوبی ترین نقاط قاره افریقا، بودم و شکوفه های درختان و گل های بهاری را دیدم. در واقع من در یک سال دو سال نو را تجربه کردم. ما در دنیای شگفت انگیزی زندگی می کنیم. نیاکان ما چنین تجاربی را نداشته اند. من از اینکه به آفریقای جنوبی سفر کردم بسیار خوشحالم. برای من بسیار مهم بود که این سفر انجام شود، چون اولین بار که در سال ۱۹۹۰ میلادی گذرنامه دریافت کردم، به دلیل حاکمیت رژیم نژادپرستانه در آن جا من اجازه نداشتم به آن جا سفر کنم. حالا که ماهی های ایرانی من در آنجا ماندگار شدند، بسیار خوشحال هستم. بعلاوه با این سفر نمودار کارهای من به شکل نقش یک گردونه مهر (بعلاوه) یا صلیبی بزرگ در جهان گسترش پیدا نموده است. حالا ماهی هایم به رودخانه های قاره افریقا، آب های گرم اقیانوس هند و آب های سرد اقیانوس اطلس جنوبی راه پیدا کردند. این ماهی ها در جویبارهای دهکده ام پلور متولد شدند، سپس به رودخانه های گوشه و کنار دنیا ملحق شدند و حالا در اقیانوس دهکده ی جهانی شنا می کنند.

نادعلیان زندگی در طبیعت و با طبیعت را دوست دارد. او اغلب در یک منطقه کوهستانی (در روستای پلور در کیلومتر ۶۵ تهران به آمل) و در کنار کوه دماوند زندگی می کند و آثار هنریش را با استفاده از عناصر طبیعی بوجود می آورد. برای او اشکال سنگ ها معنی دارند. او هزاران سنگ را جمع آوری کرده است که هر کدام برای او پیکره ای محسوب می شوند. راه رفتن در کنار رودخانه و گوش کردن به صدای موزون آب برای او دوست داشتنی است. سئوالاتی وجود داشته اند که همیشه ذهن او را به خود مشغول کرده اند. چگونه نظام موجود در طبیعت به واسطه آب به سنگ ها شکل می دهد؟ آیا می توان همانند آب جاری و لطیف بود و به سنگ های سخت صورت و معنی داد؟ سنگ ها با او گفتگو می کنند. اشکال هماهنگ موجود در آنها بواسطه نظام هستی بوجود می آیند. با شکوه ترین لحظه برای او زمانی است که تکه سنگی خیال او را بر انگیزد. به نظر می رسد که اشگالی که او تجسم می کند به صورت آماده در طبیعت وجود دارند. فقط خیال او نیست که پیکره های خود را از طبیعت انتخاب می کند. شاید پیکره های موجود در طبیعت که نظام هستی به آن ها شکل داده است او را انتخاب می کنند و به او می آموزند که چگونه طبیعت را ببیند. او نظام طبیعت را می پذیرد و از آن پیروی می کند.

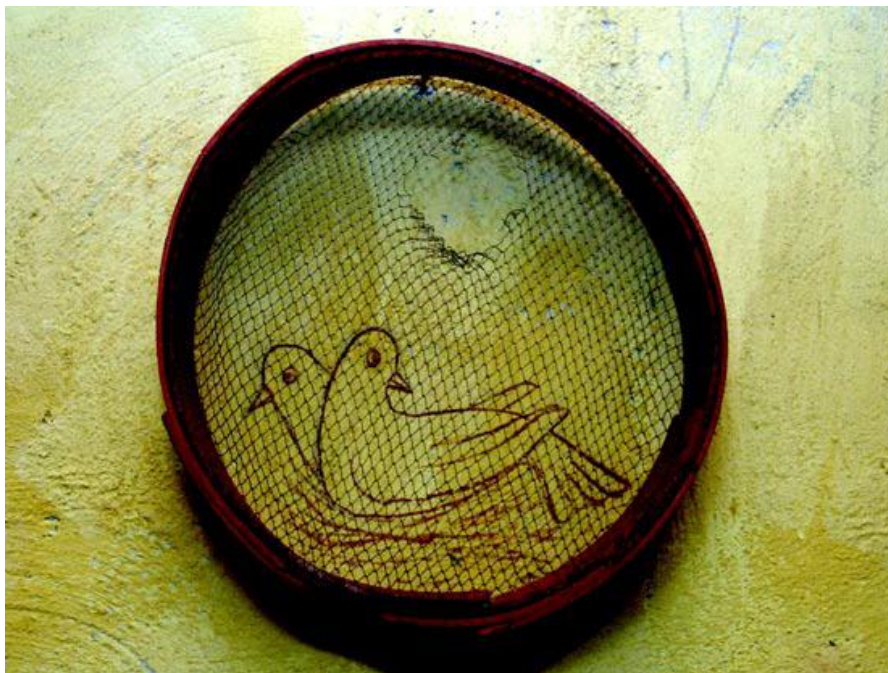

آثار او معرف و متضمن موزونی و آهنگ طبیعت هستند. در کنار حجاری او با ترکیب و چیدمان سن گها سعی می کند مفاهیمی را القا کند. او هزاران سنگ را جمع آوری کرده است که هر کدام برای او پیکره ای محسوب می شوند. او سعی می کند که با انتخاب سنگ ها و قرار دادن آن ها در یک رابطه جدید معانی آنها را آشکار سازد. او باور دارد که هستی یک وجود واحد است که اسرار و رازهای بسیاری در آن نهان است و در آثارش سعی او این بر این است که در اندیشیدن و تامل در طبیعت و کشف اسرار آن ما را با خود سهیم کند. نقش های حجاریهای نادعلیان در رودخانه ها و سواحل دریا ها شامل انسان، دست ها، پا ها، پرنده، بز، خرچنگ، مار و ماهی هستند. نقوش نمادین و مجرد صور فلکی و یا نمادهای خورشیدی و ماه که در

کنار این نقش ها وجود دارند، یاد آور این نکته هستند که این نقش ها فقط باز نمائی طبیعت نیستند، بلکه متضمن مفاهیمی نمادین هستند. بیشترین حجاری های نادعلیان در رودخانه ها و سواحل دریا ها شامل نقش ماهی ها هستند که در کشورهای مختلف جهان پراکنده هستند. آثار احمد نادعلیان غالبا نمادگرا هستند. کارهای او ملهم از اساطیر باستان، نشانه های صور فلکی و موضوعات نمادین هستند که با تفسیر و شیوه جدیدی ارائه شده اند.

در بسیاری از طراحی ها، نقاشی ها، حجاری ها و ترکیب های سنگی او، باروری و آفرینش موضوع اصلی هستند. زمانی که او یک کودک بود رودخانه های اطراف روستای پلور دارای ماهی بودند. با گذشت زمان و آلوده شدن آب ها ماهی ها از بین رفتند. حالا آلودگی در طبیعت فقط مشکلی نیست که فقط در دهکده او وجود داشته باشد، بلکه مشکلی است جهانی. او با نقش زدن ماهی ها بر سنگ قصد دارد که بگوید که این رودخانه زمانی ماهی داشت و حالا فقط نقشی از آن باقی مانده است. ماهی از طرفی نمادی از حیات، زندگی و باروری است. بعضی از ماهی های او در بستر رودخانه و حتی زیر آب حجاری شده اند. اما بیشتر ماهی هایی که او بر روی سنگ های وسط رودخانه حجاری کرده است، نیمی از بدن آنها در آب و نیمی از آن در بیرون آب قرار دارد. تلاطم آب هر لحظه آنها را خیس می کند. صدای آب موسیقی مناسبی برای مشاهده ماهی ها هستند. ماهی ها در فصل بهار گاهی کاملاً به زیر آب می روند و در تابستان و پاییز به دلیل کم شدن آب بیشتر قسمت بدنشان در خشکی قرار می گیرند. این نقش ها می تواند یادآور گرم شدن کره زمین، کم آبی و به مخاطره افتادن حیات باشد. اما ماهی برای او نمادی از روح انسانی است که تشنه حیات است. او سنگ های حجاری شده کوچکی را در کنار رودخانه رها می کند. او چندان تمایلی ندارد که نشانی دقیقی از این سنگ ها بدهد. هدف او این است که اگر بیننده آثار او در جستجوی این آثار باشد شاید در این جستجو چیزی ارزشمندتر از سنگ های او را در طبیعت بیابد. سپس او در این یافته ها خود را با یابنده مفاهیم سهیم و شریک می داند. توجه او فقط به گذشته نیست، بلکه او به آینده و نسل بعدی می اندیشد. کارهای مشترک با کودکان برای او بسیار جذاب است. طرح هایی که توسط کودکان بر روی سنگها طراحی شده توسط او حجاری و جاودانه می شود.

این نوع نگاه کودکانه از طرفی جلوه ای کودکانه، بدوی و عامیانه دارند و از طرف دیگر او از نگاه و توانائی کودکان برای پیامی به نسل دیگر کمک می گیرد. حضور نوزادان در آثار او به معنی آفرینش و خلقت هستند و گواهی می دهند که توجه او فقط معطوف به گذشته نیست، بلکه برای او توجه به نوزادان همچنین توجه به نسل آینده است. دل نگرانی او این است که انسان امروز و یا فردا با طبیعت رابطه نزدیکی ندارد و کمتر از گذشته با نظام کیهانی منطبق است. خانواده اش، مردم عامی یا کودکان برای او فقط بازدید کننده اثر نیستند، بلکه در ایجاد اثر سهیم هستند. او از طرفی هنر خواص را به میان عوام و مردم عادی می برد و سعی می کند که چنین هنری را برای آنان قابل فهم سازد و از طرف دیگر مفاهیم و اعتقادات موجود در میان عوام را برای هنری که به خواص نشان می دهد، به نمایش می گذارد. رفتار روزمره نادعلیان علاقه اش به نیایش های آیینی و نوعی تقدیس طبیعت را نشان می دهد. برای او راه رفتن در رودخانه، شستشو و تطهیر سنگ هایی که حجاری کرده است نه تنها یک نمایش است، بلکه یک نیایش است. شاید غبار رومی و غسل دادن مفاهیم و فرهنگی است که فقط نگاره و یا فسیلی از آن باقی مانده است. یک اجرا که معمولا خانواده اش در آن مشارکت دارند، نیایشی برای باران، برکت و باروری است. در این اجرا عناصر چهارگانه آب، خاک، آتش و هوا برای مفهوم به کار گرفته می شود. کارهای دیگری که از او به صورت هنری آیینی ارائه شده اند.

او اغلب با دست های خیس بر روی سنگ ها و صخره های برآمده داخل و یا کنار رودخانه اثر ایجاد می کند و یا با پای برهنه و خیس بر روی سنگ ها راه می رود. معمولا پس از گذشت ثانیه ها نشانه های دست تدریجا محو می شوند. برای او میرا بودن اثر و فرایند خشک شدن و محو شدن اثر دستها و پاها معنی دارند. فانی بودن اثر دست همانند گذر عمر و فانی بودن وجود مادی انسان است. در کنار آثاری که او مفاهیم و مضامین ابدی همچون باروری را بر رو سنگ ها برای همیشه ثبت می کند، چنین آثار میرا که فقط لحظه هایی وجود دارند عجیب و متفاوت به نظر میرسد. اما آنچه که این آثار را به حجاری بر روی سنگ ها پیوند می دهد این است که در هر دو آنها آب منشاء خلق اثر است و هر دو آنها به نوعی وجود داشتن، آفرینش و خلقت اشاره دارند. شیوه حجاری نادعلیان می تواند ملهم از هنر بدوی و باستانی باشد. او به مفاهیم و شیوه های کهن در حال فراموش شدن توجه دارد. انتخاب سنگ و کار بر روی آن شیوه ای سازگار با مفاهیم کهن و اسطوره ای می باشد. اما سعی او این نیست که آثار او بدوی جلوه نماید. گذشت زمان و تجربه های متنوع منجر به پیدایش شیوه ای متمایز از گذشته شده است. حجاری های او همانند طراحی ها و نقاشی های او هستند. او حجاری را با پیکره حیوانات شروع کرد. اما انسان موضوع اصلی کارهای اوست. برای او انسان ماده نیست. انسان ها در کارهای او آسمانی و همانند فرشتگان هستند. آنها عاشقانه و سبک بال در فضا رقصانند. چگونگی پیدایش هستی و خلقت انسان در بسیاری از اسطوره های کهن و ادیان توصیف شده است. اعتقادات درباره شروع حیات خلقت و زندگی نشان می دهد که تولد انسان پدیده ای بسیار شگفت محسوب می شده است. در دنیای باستان اعتقاد بر این بود که مادر یک خالق است و به عنوان یک الهه پرستش می دهد. شکل گیری رشد و زندگی یک کودک در شکم یک مادر همانند شروع خلقت است. عشق منشا خلقت است و استمرار آفرینش ریشه در عشق دارد. مادر بستر عشق و باروری است. او هم معشوقه است و هم عاشق او کهن ترین مفاهیم را با جدید ترین شیوه ها و رسانه ها انتقال می دهد. او برای تکمیل چرخه هنریش از قابلیت های عصر الکترونیک مثل اینترنت برای ایجاد اثر هنری استفاده می کند. چندین وب سایت مثل www.nadalian.com و www.riverart.net به معرفی کارهای او اختصاص داده شده است. او معتقد است که یک سایت فقط یک امکان نیست که او آثارش را در آنجا معرفی کند، بلکه یک راه معاصر برای بیان افکار و هنرش است.

